

Патријарх Порфирије: Референдум о Косову одржан је на Видовдан 1389. (ВИДЕО)

Нема дилеме да ли је Косово део Србије. Физички наша држава није присутна у пуном смислу те речи, али суштински Косово је део Србије, а оно што је став цркве је много пута изречено на Сабору. Референдум о Косову извршен је на Видовдан 1389, Косово је не само колевка нашег народа, већ и кивот препун моштију светих, рекао је патријарх Порфирије.

Оно што је поклоњено не може да се врати, али оно што је отето може да се врати, рекао је патријарх Порфирије гостујући на РТС.

Косово није само геополитичко питање за нас, већ тема нашег идентитета. Косово је шест векова молитвена тема за Србе и Срби су опстали на Косову. Додао је да мисли да нико патриотски расположен не може помислити да Косово није део Србије.

„Шест векова је Косово молитвена прича, молитвена тема за нас Србе и после шест векова ми смо остали на Косову и Косово је остало унутар Србије. Према томе, разговарати о заједничком животу да, али све мимо тога и изван тога, што се тиче цркве, било би одрицање од нашега бића“, нагласио је патријарх Порфирије.

Подсетио је да је постао монах на Косову, у Дечанима.

Потпуно сам сигуран, без обзира на политичке околности које нису наклоњене нашем народу, да наша држава чини све како би се сачувао мир на тој територији и учинило све за добробит нашег народа“, додао је патријарх у првом телевизијском интервјуу после избора за поглавара Српске православне цркве.

Говорећи о филму „Дара из Јасеновца“, патријарх је рекао да је спреман да опрости свима све на свој рачун, али да је тешко опростити у име другог.

„Спреман сам да тражим опроштај од сваког човека, али када је реч о Јасеновцу и стратиштима где су страдали многи наши сународници, овај филм је значајан и верујем да ће их бити још. Морамо да негујемо сећање и да памтимо, али и да се боримо у себи против злопамћења. Не смемо да будемо заробљени у култури мржње јер ће нас спирала зла поново заробити и неће јој бити краја. Морамо учинити све да дође до помирења, немам рецепт, али хоћу да учиним све оно што може да буде корисно на том путу“, рекао је патријарх.

Морамо о свему разговарати, ако било коју тему будемо стављали под тепих, нећемо успети да се ослободимо окова увређености и осветољубља, морамо сести и разговарати, додао је.

На питање могу ли Срби Хрватску да осећају као своју домовину, он наглашава да могу јер су тамо вековима.

„После тог несретног и непотребног рата створио се велики осећај несигурности. Али без обзира на то, многи желе да остану тамо, неки се враћају. Треба учинити све да се услови живота поправе. Био бих спреман да учиним све честито, што није лаж, ако би то допринело да мом народу у Хрватској буде добро и да буду равноправни као сви остали грађани. Без обзира на то што бих наишао на осуде. То сам говорио раније, а говорим и сада. Исто се односи и на Србе на Косову“, рекао је патријарх.

Долазак папе у Србију зависи од много фактора, рекао је патријарх. „Пре свега нарочито важне и епохалне догађаје везане за цркву нећу промишљати сам и све мора бити продукт саборног промишљања. До сада, колико је мени познато, ниједном приликом није била никаква иницијатива од стране Ватикана или обрнуто. И патријарх Иринеј је говорио да би то било добро и корисно за однос двеју цркава, али да ли ће то и када бити, Бог свети зна“, навео је патријарх Порфирије.

Када је у питању канонизација кардинала Алојзија Степинца, патријарх каже да је „велики гест папе Фрање што је на писмо патријарха Иринеја, које проблематизује тему Степинца, формирао комисију чији је задатак да се бави поновним ишчитавањем живота Степинца“.

„Да ли ће Католичка црква да га канонизује, није наша ствар, али у разговору ми смо покушавали да разне догађаје из његовог живота у једном историјском контексту осветлимо што боље“, објаснио је.

Патријарх је рекао да „не зна за притиске да СПЦ призна цркву Украјине“.

„Нашу цркву разни сврставају као неког ко некад подржава Москву, некад Цариград. Ми имамо наш поредак, све православне цркве су наше сестре, ми смо увек на страни канона и поретка. У овом случају, поступци Цариградске патријаршије у Украјини нису у складу са поретком и руска црква је обесправљена“, рекао је патријарх.

Ако Бог да, надам се да ће после Хрватске, Републике Српске, на ред доћи и посета Црној Гори. Тамо је упражњено место митрополита и када га Сабор буде изабрао, надам се да ћу, ако не раније, бити на његовом устоличењу, казао је патријарх Порфирије.

Патријарх је назвао литије у Црној Гори „величанственим“.

„Црква не треба да се бави политиком у смислу странчарења, већ у смислу бриге за опште добро. Имали смо закон који је требало да одузме вековну имовину СПЦ и њених епископија. После свега, видели смо да је закон који је био неправедан и антицрквен, доживео измене и да гарантује право власништва цркви над имовином. За почетка, то је велика ствар, али још много треба да се поправи на релацији цркве и државе, јер тамо постоји велики број светиња и слугу божјих који немају потребу да угрожавају било какву државу и послове државе. Овде је било речи о томе да је политика хтела да се умеша у послове цркве и реакција је била да се одговори молитвом и величанственим литијама“, рекао је он.

Порфирије је подсетио и да је патријарх Иринеј био први који је позвао на мирно решавање проблема у Црној Гори, те да су величанствене литије последица и тог његовог позива.

Патријарх се осврнуо и на свој избор за, како је рекао, „првог међу једнакима“ у СПЦ.

„Нисам могао ни да помислим да ћу постати патријарх. Када се у мени пробудила жеља за Богом, одувек сам имао жељу да живим у тишини и касније сам тако и учинио отишавши у манастир. Када сам чуо у крипти храма Светог Саве, када је извучено моје име, учинило ми се да је друго име, те сам се обрадовао. Није потрајало неколико секунди и када сам чуо да је моје име, доживео сам шок, истинско осећање дубинског страха“, рекао је Порфирије.

Додао је и да није било никаквих утицаја на избор патријарха.

„Црква се не поистовећује са било којом институцијом од овога света, и у том смислу ни са једном партијом. Ослањајући се на принципе које је као темеље

поставио Свети Сава, који је успоставио специфичну идеју у православном свету, о хармонији између цркве, народа и државе, црква се не поистовећује ни са једном институцијом, али покушава да гради најбоље могуће односе са својом државом, водећи рачуна о изграђивању хришћанског етоса у народу и доприносећи изграђивању независности своје државе. Сва нагађања о политичком утицају на избор патријарха су последица незнања или израз зле и лоше намере“, рекао је патријарх.

Упитан о ставу цркве о закону о истополним заједницама, патријарх каже да ту није реч о ставу цркве, већ о вери цркве.

„За цркву је брак дефинисан још у Старом завету, између првог човека и жене, заједница мушкарца и жене. Породица се састоји од оца и мајке. Могу да разумем и те људе који имају ту врсту сексуалне оријентације, да имају безброј административних проблема и да имају потребу да регулишу свој статус. Нажалост, Брисел не врши само политичке притиске, већ и друштвенополитичке притиске на земље за које се претпоставља да треба да буду део те заједнице. Када је реч о евентуалном закону, ми не можемо бити за то да се истополне заједнице назову исто као заједница мушкарца и жене“, објаснио је патријарх.

Патријарх је објаснио и ко је највише утицао на њега.

„На мене је највише утицао владика бачки Иринеј и принципе у складу са којима размишљам и начине на које разумевам јеванђеље он је уткао у мене. Али и безброј непознатих монаха са Свете Горе, од којих неки красе календаре наше цркве, какав је старац Порфирије, по коме сам добио име. То су и моји родитељи који су били једноставни људи, али су били часни и поштени. Или мој покојни ђед. Он је од осам година остао сам, имао 10 деце и стекао велико имање у Босни, сада Републици Српској. Када је остарио, дошао је један мој стриц који је живео у Немачкој. Рекао му је да би било добро да остави тестамент, да се деца не свађају. А он је мало заћутао и рекао „чувајте једни друге, свако да чува оног другог од себе, договарајте се о свему, ја нећу ником ништа преписати. Ако се ви браћа не можете договорити, тај није мој“. Та његова поука учинила је да су сви преписали мом стрицу који је остао у кући“, испричао је патријарх.

Рекао је и да му је жеља да „служи својој цркви и свом народу“.

nbsp;

mitropolija.com